

AKTIV PENSJONSTID

NR.4. JULI/AUGUST 1992 - 3.ÅRGANG

ADVENTISTER LEVER LENGER

Med store, prangende bokstaver kunngjorde storavisen VG setningen over disse linjer i en svær reportasje over det meste av to sider. Innholdet bygget på et intervju med lege og forsker Vinjar Fønnebø på institutt for samfunnsmedisin ved Universitetet i Tromsø. Han er medlem av vår menighet i Tromsø. Vi siterer følgende utdrag fra teksten i reportasjen:

"Sunt kosthold uten alkohol, kaffe og tobakk gir enorme helsegevinster. Det er Syvendedags-adventistene i Norge et levende bevis på. En fersk forskningsrapport viser at adventistenes livsstil faktisk gir lengre levetid, og halverer risiko for hjerteinfarkt i ung alder.

Adventister i Norge lever i gjennomsnitt 5,2 år lenger enn andre befolkningsgrupper i landet, opplyser forsker og lege Vinjar

Fønnebø på institutt for samfunnsmedisin ved Universitetet i Tromsø.

Han kunngjør denne uken sin forskningsrapport om dødelighet blant Syvendedags-adventister i Norge. Gjennom flere år har han metodisk studert både dødelighet og dødsårsak blant 7173 registrerte adventister her i landet.

Ut fra religiøse grunner sier adventister generelt nei til alkohol, tobakk, kaffe og te, og har ellers et kosthold som i stor grad er styrt av Bibelens ord.

Forsker Vinjar Fønnebø konstaterer at adventister lever lenger enn andre nordmenn fordi de i langt større grad unngår hjertekarsykdommer, luftveis-sykdom-

SLIK BYRJA DET

Av Ingeborg L. Bø

Det var i 1923. Eg var nett ferdig på lærarskulen og hadde fått post i Ytre Sogn ein stad.

To krinsar med sjøveg imellom. Annsamt (travelt) vart det. Samla skule i båe krinsane, og vart straks formann i kvinnemisjonsforening og hadde søndagsskule.

So var det ein dag etter skuletid i den krinsen som låg inst inne i fjorden. Eg sette meg ved bordet ein blenk, med hand under kjake, og tenkte visst ikkje på noko sers.

Då brått var det nokon som tala til meg - utan at eg såg nokon. Det var ikkje fleire menneske i stova. Stemma kom liksom på skrå til høgre ifrå, ca. halvannen meter borte. Ei pen, klår stemme, mest varsom.

"Er du ein kristen?" spurdes det.

Ja, tenkte eg, er då vel det, prøver å leve som ein kristen, og å lære andre det same.

Då tala det ein gong til. "Er du sikker på at du kjenner Guds vilje i alle ting?" - Enno tydelegare og

Adventister (fra side 1)

mer og sykdommer i mage/fordøyelsessystemet.

Blant adventistmenn som ble medlemmer av menigheten før fylte 19 år, var dødeligheten av hjerte-karsykdommer redusert med hele 56 prosent i forhold til andre menn i Norge. For kvinnene er reduksjonen på 48 prosent.

Dødeligheten av hjerteinnfarkt blant adventistmenn før fylte 75 år var redusert med hele 45 prosent i forhold til andre norske menn.

Det å etablere en sunn livsstil veldig tidlig i livet synes å være avgjørende for senere helse og dødelighet, sier han som en hovedkonklusjon.

Adventistene i Norge overlever ikke bare sine landsmenn, men lever også lenger enn japanerne,

som har den høyeste gjennomsnittlige levealder i verden.

Avholdenhet fra røyking er nok den viktigste enkeltfaktor bak den høye levealderen blant adventister. Men også lave inntak av kolesterol, lavere inntak av mettet fett, mindre kjøtt og intet inntak av kaffe kan bety mye.

Kreft rammer

På ett punkt har Fønnebøs forskning gitt et svært uventet resultat:

Adventister rammes nesten like mye av kreft som andre befolkningsgrupper i Norge. Livsstilen og sunt kosthold gir bare ubetydelige gevinster her.

Ettersom adventister spiser mer vegetarisk mat enn andre, hadde jeg ventet færre tilfeller av kreft i fordøyelsessystemet. Det slo ikke til," sier Vinjar Fønnebø.

høger - so eg reiste meg fort opp frå stolen der eg sat og byrja gå fram og attende på golvet. Og eg sa til Gud: "Er det noko eg ikkje har greie på, so må du vise meg det."

Straks etter la eg merke til ei annonse i Romsdal Budstikke, lokala-visa heime i Romsdal. Den kom ut på Molde.

Evangelist Valen talar i losjelokalet den og den tid over det og det emnet. Eg hugsar ikkje no kva emnet var. Men eg fekk det slik for meg at det der, måtte eg ha greie på. Eg hadde aldri før høyrd nokon tale om noko so rart. Kva skulle eg gjere? Eg kunne ikkje halde opp skulen og reise til Molde der han hadde møter, for å høre eit foredrag eller to. Skulle eg skrive for å høyre om foredraga blir trykt so ein kunne få lese di? Eg visste ikkje adresse. Tok og skreiv likevel. "Evangelist Valen, Molde." Ikkje noko meir. Men fram kom det. Og svar fekk eg "pr. omgående". Hans foredrag vart ikkje trykt, sa han, men han kunne skaffe meg litteratur som handla om det same. So fekk eg opplysning om mange ulike spørsmål - bibelske spørsmål som eg ikkje hadde tenkt over før, eller vore merksam på.

Våren og sommaren 1924 gjorde sitt inntog. Då skreiv Valen at dei skulle ha årsmøte (konferens) i Oslo. "Dit må du kome."

Eg skulle gå opp i Sigurdsgate 25 i Bergen der menigheten (kyrkjelyden) i Bergen hadde samlingsplass, og der budde pastor O.J.O. Røst (far til Bjarne Røst). Der

ville eg få høyre om dei skulle reise til Oslo, så fekk eg fylgje. Ja, eg fekk nokon til å ta skulen for meg ei veker tid, og så før eg. At det gjekk an! Eg kom opp i Sigurdsgate, og ringte på. Det var visst i 9-10 tida om morgonen. Eg kom beinast opp frå båten, og akkurat ein sabbat.

Fru Røst opna døra. Ho var den første adventisten eg har sett. Ho likna på ein engel frå himmelen, tykte eg.

Ja, dei skulle reise, men ikkje før på eit par dagar. Men du kan bu her hos oss, dei dagane, sa ho. "Og no kan du vere med oss på møte i kyrkja. Men først må du kome inn og få mat." - Eg vart motteke som om eg kom heim.

I Oslo råka eg både evangelist T.S. Valen og fleire medlemar frå Molde. Møtene var ei oppleving. Eg skjønna ikkje alt dei preika om, men forstod dei hadde rett. Det måtte visst vere Den Heilage Ande som verka slik. Likevel var eg ikkje so snar til å ta imot dette nye. Var opplært i den trua at alt som ikkje høyrde statskyrkja til, det var farlege saker som ein måtte passe seg for.

Fire år gjekk. Men då torde eg ikkje å arbeidesabbaten meir. Herrens dag som han hadde signa, og som var teikn på at vi ville følgje hans vilje i alle ting. Eg sa opp skuleposten, og gjekk ut på det uvisse. Hadde enno ikkje betalt all gjelden frå lærarskulen.

Nokon foreslo at eg skulle reise til Onsrud misjonsskule i Ullensaker. Det vart so. Der arbeidde eg

DA JEG VAR UNG . . .

Av Magne Rosen

"Da jeg var ung. . ." Uttrykket er vel kjent for de fleste av oss, som ikke er unge lenger, og til dels foraktet av generasjonene etter oss. Har vi likevel ikke lov å bruke det, fritt og uhindret, uten å pådra oss karakteristikk av gammelmannsprat og senilitet?

Man bør ikke la noe beruse sin egen alders visdom, men ettertiden har, i de senere år, påvist en altfor liten respekt for alder og livserfaring, endog innenfor våre rekker. Dette er ikke etterpåkløskskap, men realiteter.

"Da jeg var ung. . ." i femtensekstenårsalderen, etter fullført skolegang ved Onsrud Misjons-skole, reiste en del av skolefamilien til "konferensen" - årsmøtet i Drammen i 1936. Noen av oss husker en skjeggpydet utenlandsk herremann i grå dress, W.A.Spicer, en gang samfunnets

øverste leder. Bildet i mitt sinn står ennå klart for meg. Mannen står ved det øverste trappetrinnet, lener seg til rekkverket, og skuer granskende på alle menneskene som trenger seg frem for å sikre seg en plass i den store turnhallen. I flere år undret jeg meg på hva denne mannen tenkte på der han sto.

I Takoma Park, Washington D.C. møtte tre studenter - Roald Guleng, Odd Jordal og undertegnede, den samme mannen spaserende i parken en tidlig morgenstund. Han hadde god tid til en passiar, og smilte glad ved påminnelsen om Drammen i 1936. Jeg merket meg svaret han ga på spørsmålet om han lengtet tilbake til pionertiden. "Å nei," svarte han "vi hadde store problemer, og mange hårde dyster i de dager. Å nei, nå går det så mye bedre. Jeg er

Slik byrja det (fra side 3)

seks timar for dagen på køkenet som betaling for opphaldet, og so las eg bibeli i første og andre klasse, og engelsk i første. Det var interessant, og eg syntest eg lærte mykkje. Det syntest lærarane og, forsto eg.

Om våren, då skuleåret var slutt, tok eg dåp.

På køkenet fekk eg innblikk i vegetarisk matlaging og sunt levevis. Kokka, Valborg, Johansen -

seinare fru Frenning - ho var Skodsborg-utdanna, og var svært flink.

Seinare kom eg att på Onsrud som lærar. Dei hadde fått igang ein liten barneskule der. Elles underviste eg femteklassingane i nynorsk.

Vegen har gått so ymse gjennom åra. Men eit har eg opplevd mange gonger: Det vi i Jesu navn lærer og lever etter, er det rette.

lykkelig over å være en SDA i dag!"

Nå hviler bror Spicer i sin grav, men han gikk bort, "lykkelig over å være en SDA i dag". Et eksempel til etterfølgelse.

Problemenes menigheten sto over for i femtiårene, kalte også på alvor og fasthet i rekkene, men det rådet samtidig en solid tro på fremtidens uanede muligheter.

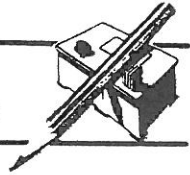
Det er lett å si at Jesus kommer snart og løser problemene for oss, men inntil så skjer, har han bedt sine disipler om å ordne opp i eget hus, ta tak i plogen og ikke se seg tilbake. Å se seg tilbake, kan lett bringe oss ut av kurs. Det ble sagt om en bevegelse en gang: "De styrte sin båt etter kjølvannet." Da gikk det uhyggelig galt.

Når ting går galt, er det lett å skylde på ledelsen. Men vi har da bare de ledere vi selv har valgt. Dermed bør vi også ta ansvaret sammen. Til tider, og i de senere år, har vi nesten "tvunget" dyktige evangelister inn i administrasjonen, hvor de ikke har lyktes, stilt overfor tilsynelatende uløselige problemer. Vi må alle bære tilbakeslaget sammen med dem, for på den måten å gjenvinne respekten for oss selv og den saken vi tror på.

"Deres majestet, klokken er fire, vi har ennå tid til en seier." Dette sa en fransk offiser til Napoleon da keiseren var ved å gi opp. Innen solnedgang hadde keiserens tropper vunnet et av krigens største slag!

Det er ennå tid til en seier!

Aktuell Informasjon

Pensjonistkolleger i aksjon.

Paul Frivold og Per Bøhmer har gjennomført et Åpenbaringsseminar som en serie offentlige møter i Adventkirken i Hønefoss. En liten, men trofast forsamling har fulgt undervisningen. En høytidelig dåpshandling fant sted en fredagsaften da de to første ble døpt og opptatt i menigheten. Andre står for tur. Blant dem er noen som har tilhørt vår menighet tidligere, og andre som lenge har vært under innflytelse fra forskjellige virkegrener, men uttatt sin endelige bestemmelse.

Vi gleder oss over innsatsen fra våre pensjonistkolleger, og ønsker dem lykke til med den videre innhøstning

"Pensjonister på hedersbenken" sier avis.

Med kraftige bokstaver over fire spalter, skriver en kristelig Oslo-avis: "Driftige adventister bygde egen skole". Den følgende rapporten innledes med ordene: "Pensjonistene vil sitte på hedersbenken når Rosendal skole i Mjøndalen innvies i dag. Tusenvis av dugnads-timer har gjort det mulig å realisere skoleprosjektet til en pris som eierne kan leve med."

Avisen intervjuer så pensjonistene Martin Steinsvåg og Kåre

Oldebråten. De er i sannhet aktive, for de har hendene fulle av gjøremål. For "moroskyld" har Oldebråten ført nøyaktig regnskap over innsatsen, og er kommet til at han har jobbet 459 dugnadstimer, hatt 57 reisetimer og kjørt 2280 km med bil under denne innsatsen. Disse to, sammen med mange andre både unge og eldre, gjorde innsatsen "fordi vi unner barna et godt skoleanlegg", sier Oldebråten i intervjuet.

Vårt Land, 18. juni 1992.

Fakta til andre trossamfunn.

"Predikantenes Broderring" i Hønefoss innbød i mai pastor T. Torkelsen til å gi en redegjørelse om hva Syvendedags Adventistene tror og lærer. Broderringen, som omfatter en rekke forkynnere fra andre kirkesamfunn, ønsket å høre fra ensom hadde førstehånds kunnskap om vårt samfunn. Når det er flere mellomledd blir gjerne fakta forvridd eller mistolket. Torkelsen forteller at gruppen tilbrakte ca. to timer sammen, og en god ånd preget møtet.

Dansk SDA-pensionistforening!

Ved etarbejdermøde i den nu snart hedengangne Vestnordisk Union blev det anbefalet, at der også i Danmark oprettedes en forening for pensionerede medarbejdere i konferenserne og vore institutioner. L.M.Jensen, Th. Kristensen og H.J.Schantz blev bedt om at være initiativtagere. Denne opgave har de løst med et så godt

resultat, at pensionistforeningen nu er etableret med i skrivende stund 63 medlemmer.

I forbindelse med årsmøderne i de to danske konferenser - som nu sluttes sammen i een - er der afholdt stiftende generalforsamlinger og valgt bestyrelse for de kommende to år. Valgt blev Henning Jacobsen, L.M.Jensen, Anna K.Jensen, Aksel Kjøller, Th. Kristensen, Elisabeth Nielsen og Kay Støtt. Bestyrelsen vil snart konstituere sig selv og vælge formand m.v.

Vi skylder vort norske forbillede tak for gode ideer og har tilladt os på det nærmeste at kopiere vedtægterne. Vi har også bemærket det norske medlemsblads fremragende kvalitet og finder, at det er for godt til kun at være forbeholdt vore norske medpensionister, hvorfor vi håber på et godt samarbejde. Den mangeårige nære kontakt mellem våre to lande har skabt venskaber og interessefællesskab, som vi tror kan bevares og styrkes gennem et nært redaktionelt samarbejde.

En forening kan kun blive det, som medlemmerne gør den til. Enhver, der har tanker, ideer og forslag, som kan gøre foreningens arbejde aktivt, aktuelt og givende, er velkommen til at kontakte bestyrelsens medlemmer.

Tak til Norge for et inspirerende eksempel. Velkommen til medlemmerne. Vel mødt til en aktiv og inspireret pensionisttid!

Aksel Kjøller, fung. sekr.

Friskt sang og musikklag deltar i gudstjenesten.

Menigheten i Adventkirken i Moss hører ikke med til våre største menigheter i Norge, men det er en fest å besøke den på sabbaten. Tilslutningen var god, og jevnlig kommer det blant andre en gruppe pasienter fra Jeløy Kurbad til gudstjenesten. Et friskt og livlig sang- og musikklag bidrar sterkt til å sette liv og farge på samværet. Det teller 15-20 sangere, og dertil kommer piano, gitar, mandolin og citer. Ansvarlig for sang og musikk er Edel Irene Giesebrecht, tilsynslege ved Jeløy Kurbad. Eldre adventister kjenner henne nok best som datter til Karl og Astrid Abrahamsen. Pastor/evangelist i menigheten siste år er Karl Johan Bergland. Jonny Kaspersen, Gunnar Berger og Norbert Giesebrecht deler ansvar som forstandere.

Pensjonistforeningen hilser en åndsfrisk 100-åring

"Ved Mosserød Aldershjem blir folk gamle. Tirsdag 14. juli fyller den utrolig åndsfriske Ingeborg Louise Sætherø 100 år. Samme dag fyller Alfhild Flognfelt 85, og torsdag er Signe Skar 95 år."

Slik skrev Sandefjord Blad i en reportasje som begynte med bilde av den eldste på første side og fortsatte over fem spalter inne i bladet. 14. juli ble en høytids- og takkens dag på Mosserød med søster Louise (f. Borge) som et na-

turlig midtpunkt. Foruten hjemmets egne beboere og trofaste stab kom "gamle" venner fra fjern og nær for å være med, ja, Levi Hestdalen (85 år) kom ens ærend helt fra vestkysten av Canada for å hilse og hylle sin gamle barnepike. Fra Østnorsk Distrikt og vår egen Pensjonistforening fikk hun blomsterhilsener, og fra Slottet kom det hilsen fra selveste Harald Rex.

Søster Louise er nøye knyttet til norsk adventhistorie og er i dag Norges eldste misjonsarbeider. 18 år gammel ble hun døpt i sin hjemby Bergen av O.P. Norderhus. Som 19-åring ble hun "sendt" til Sandefjord for å kolportere. Der ble hun ett år. Siden gikk ferden til Danmark, og etter misjonsskolen på Skodsborg 1914-17 ble hun med som sekretær for Erik Arnesen da han våren 1917 ble kalt til Norge som leder for forlaget i Akersgaten 74 med ansvar også for det litterære arbeide, der søster Louise ble travelt opptatt med oversettelse og korrekturlesning. Fra 1920 gjorde hun i mange år en minneverdig innsats som bibelarbeider for våre "gamle" predikanter, bl.a. O.J.O. Røst, Chr. Tobiassen, O.S. Lie, O. Jordal og J.A. Tillgren. Senere ble hun gift med kristiansunderen Olaf Sætherø som var fysioterapeut, og de arbeidet i både Trondheim og Bergen. Deres siste virkested var Skogli Badesanatorium.

"Jeg merker jo at jeg ikke er 18 år lenger, men vi har det fint her på

Mosserød. Jeg klarer fortsatt å komme meg ned til måltidene hver dag. Synet er dårlig, men jeg hører bra," sier søster Louise, som imponerer med sin stadig klare hukommelse og sitt elskelige vesen. Og man tenker på ordene om de som skyter stadig friske skudd opp i gråhåret alder . . .

Jakob Rask Arnesen.

Det var SDA-arbeideres Pensjonisforening sammen med Mosserød Alderhjem som påtok seg det ærefulle oppdraget å arrangere høytideligheten i forbindelse med det sjeldne hundreårsjubileet.

Red.

Pensjonist-ektepar avler eksotiske frukter.

Svend Ruud Olsen og hans kone Gudrun har i flere år avlet hundrevis kilo røde, grønne og blå druer i store veksthus. Begge er kvalifiserte gartnere og bor i Unneberg ved Sandefjord i Vestfold. De er godt over pensjonsalderen nå og trapper derfor aktiviteten noe ned. Men i august i år modnes fremdeles mange svære og fargerike drueklaser fra taket i veksthuset. Innimellom saftiggrønne og svulmende issalat, blomkål og andre vanlige grønnsaker, finnes også prøver på eksotiske frukter som fikener m.m., og eksperimenter med avakado-trær gjøres også. En travel virksomhet ble både en oppslukende hobby og en interessant levevei for to travle mennesker.

AKTIV Pensjonstid på kassett til blinde og svaksynte.

Norsk Bibelinstutt utfører gjennom sitt lydstudio en høyt skattet tjeneste for blinde og svaksynte. Hver gang bladet vårt kommer ut, leser Erling Olsen inn teksten på kassett, og så sender NBI-studio (brevskolens lydstudio) den til dem som ikke er i stand til å lese vanlig skrift. Leder ved NBI-studio, Frode Berger, opplyser at 30-35 personer mottar kassetten.

Denne tjenesten er gratis. Forutsetningen er bare at de som mottar kassetten sender den tilbake til studio når de er ferdig med den. De kan gjerne beholde den en god stund. Så tar de adresselappen ut av plastikkposen, snur den, og der står adressen til NBI-studio. I posten går den gratis. Samme tjeneste utføres for Evangeliets Sendebud og Sabbatsskoleleksene.

Adventistlege har behandlet fem generasjoner.

Da dr. C.T.Scott på Sem ved Tønsberg fylte 85 år forleden, brakte Tønsberg Blad en fyldig reportasje om jubileet. Legeforeningens tidsskrift fulgte opp med et firefargers bilde av jubilaranten, og nevnte blant annet at dr. Scott i sin lange virketid som lege har behandlet fem generasjoner. Han begynte med tippoldeforeldrene og tar nå hånd om tippoldebarna. "Jeg har ikke hoppet over pensjonsalderen", sier Scott til media,

"jeg har bare utsatt den!" Han legger heller ikke skjul på at både han, hans foreldre og hans egne barn har praktisert vegetarisme.

Tidsskrift for Norsk Lægeforening, Nr. 14 1992.

Hilsener som oppmuntrer oss til å fortsette!

Vi får stadig nye oppmuntrende hilsener fra lesere, både i Norge og utlandet. Helt fra det solfylte California i USA kommer et friskt pust fra Trygve Opsahl. Han har i mange år arbeidet som kirurg i Amerika, men glemmer ikke hjemlandet. Han takker for bladet og sier det overrasket og gledet ham å få det. Sammen med sjekken fulgte denne oppmuntringen: "Keep up the good work!" ("Fortsett deres gode arbeid!")

Gunnar A. Gustavsen, leder av Mattesonskolen skriver blant annet: "Takk for siste nummer av AKTIV Pensjonstid, som jeg nettopp har fått. Det er et virkelig godt blad. En av mine unge medarbeidere i Mattesonskolen sa nettopp: "Dette var et blad med kvalitet. Jeg føler at jeg burde sende 100 kroner som en anerkjennelse og til oppmuntring." (Dette har vi ikke noe imot! Red.)

En lege i Sør-Norge ber om å få bladet fast. Han har en del år igjen til pensjonsalderen, men vi oppfyller gjerne hans ønske. Spesielt fordi han sendte en gave til utgiftene!

Anny Johansen, Risøyhamn i Nord-Norge, skriver at hun bor så langt fra Adventkirken at hun ikke kommer til møtene. "Men jeg takker for dette gilde og kjærkomne bladet. Jeg blir så glad hver gang jeg finner det i postkassen. Noen ganger må jeg lese det med en gang. Andre ganger må jeg spare det til sabbaten. Da leser jeg det sammen med Bibelen." Hun avslutter brevet med sitat fra en sang hun er så glad i:

"Jeg minnes ofte den store dag,
da Jesus frelse og fred meg gav.
Han kom med nåde og kjærlighet
og daglig er han min trofasthet.
Selv om jeg føler meg ringe her,
Hans øye våker, han til meg ser."

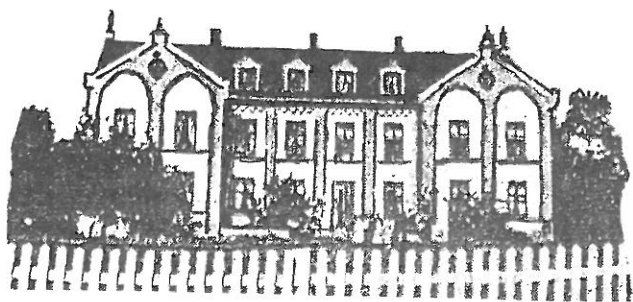
En rekke andre sender sin støtte og hilsen. Blant dem er Astrid Ludvigsen sammen med Asta og Edvin Grønning på Røyse, Henrikke Pedersen i Stamsund, Anna Karlsen i Narvik og Olga Sakariassen i Horten. Sistnevnte sier blant annet: "Jeg koser meg hver gang bladet kommer!"

Takk alle sammen for støtten og oppmuntringen dere gir. Den betyr mer enn dere aner!

Billy Graham slutter ikke.

Evangelist Billy Graham har fylt 73 år. På spørsmål om når han tenker å la seg pensjonere, svarer han: Jeg har ingen aktuelle planer om å avslutte min tjeneste. Jeg finner ikke noe sted i Bibelen at Guds tjenere tok pensjon. Jeg kommer til å fortsette til Gud vil at jeg skal slutte. ("Tegn", mai 92.)

ONSRUD-JUBILEUM

Vel møtt på Onsrud den 6. september!

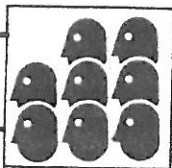
Høstens store begivenhet skjer søndag den 6. september. Da møtes tidligere elever, lærere og andre som en gang var ansatt på Onsrud Misjonsskole! Ektefellene er selvsagt også innbudt til å være med.

Onsrud er i dag et helt annet enn da vi solgte stedet til det norske militærvesen. Men da Johan Elisenberg og Alfred C. Berger spurte om "Onsrudbøndene" fikk lov til å invadere gamle og kjære tomter, møtte de en ytterst velvillig kommandant. Han stilte møtesaler, salonger og spisesal til disposisjon, og lovet at de som kom til stevnet, skulle få adgang til å se "sine" rom igjen, og ellers vandre omkring og gjenoppleve gamle minner. Bygningene som var selve sentret i vår tilværelse som elever, står fremdeles, selv om de er grundig renoveret og fornyet.

Det er vanskelig å få gitt beskjed til alle som kunne være interessert, både i Norge og i utlandet, så vennligst gi informasjon videre til så mange du vet om!

Vi begynner samværet kl. 10.00 om morgenen søndag den 6. september på Onsrud Leir (som det nå heter), og regner med at programmet går frem til avreise kl. 17.00. Mat blir servert. Meld deg på til Johan Elisenberg, Nordåssløyfa 29 A, 1251 Oslo 12, tlf. (02) 617319; eller til Alfred C. Berger, Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand, tlf. (09) 939180. Men glemmer du å melde fra, så kom likevel! Det blir en opplevelse å treffe igjen skolekamerater og lærere fra skolen som betød så meget for oss.

På gjensyn, vi møter hverandre på Onsrud søndag den 6. september!

Slik velger kjempefirma dyktige ledere.

Norsk industri er inne i en bedrøvelig nedgangsperiode, men det finnes enkelte bedrifter som har fremgang. En av dem er Rieber & Søn i Bergen. Firmaet har 3000 ansatte og økte omsetningen siste år til 3.610 millioner. Det ga en fortjeneste på ca. 235 millioner.

Hva legger et slikt firma mest vekt på i valg av ledere? Konsernsjefen gir dette svaret til tidsskriftet "Kontor" (opplag 140 000): "Det er selvfølgelig en god ballast å ha en god grunnleggende kommersiell utdannelse. Men i utvelgelsen av leder legger vi størst vekt på erfaring og oppnådde resultater. Som Platon sa: "For å styre et land godt må man være gammel."

Kontor, nr. 2 1992.

Redaktøren av populært eldreblad synger ut.

"AUF-lederen og Arbeiderpartiets talsmann mener å se at de eldre har så god råd at de bør betale mer i skatt. "Hvorfor skal mennesker som har slitt et langt liv, som har begynt i det små og lagt krone til krone, få lov til å nyte sitt otium og ha det litt romslig på sine eldre dager?"!

Som en dåre spør, så får han svar: "Eldre mennesker skal ikke ha det godt. De skal ha dårlig råd, ligge hjemme alene uten hjelp, eventuelt få lov til å tilbringe litt tid bak et skjerm Brett i sykehuskorridoren. De skal klare seg selv og skal ikke ha mer enn til salt i grauten."

Det har alltid vært enklest å gjøre overgrep mot de som ikke kan forsvare seg. Pensjonister har ikke kunnet det. De kan ikke gå til streik, de har kunnet demonstrere litt forsiktig, men ikke mer enn det. De er brukt opp og er derfor lite interessante. Dessuten er de lojale. De har vært med på å bygge, men de var ikke med på å rive ned.

Nå slår de i bordet, skriver i avisen, uttaler seg i eter-mediene, forlanger å bli hørt og forlanger å bli behandlet på en skikkelig måte. Det er på tide!

Kanskje burde enkelte begynne å tenke på at de blir gamle, de også.

Johanne Grieg Kippenbroeck,
Redaktør av "Vi over 60"
i nummer 4. 1992.

Hvem ivaretar Eldres interesser?

"I et demokratisk samfunn skal alle ha mulighet til å delta i og påvirke den politiske beslutningsprosess. I landets kommunestyre er imidlertid bare 1,9% av de folkevalgte i aldersgruppen fra 65-70 år, mens 0,5% er over 70 år. Jeg synes det er grunn til å minne om

Adventbudskapet i verdenskommunismens senter.

I Moskva sentrum, innenfor selveste Kremles bastante murer, ligger kommunistenes tidligere kongress-senter. Her har deres mektige ledere i mange år holdt noen av sine viktigste sammenkomster. Hoved-salen har godt 6000 sitteplasser. Her fikk adventistforkynneren Mark Finley tillatelse til å holde en fjorten dagers offentlig virksomhet. Mer enn 10 000 tilhørere kom hver kveld, så alle møter ble holdt to ganger hver dag, for at alle skulle få sitteplass. Sammen med ham holdt to andre amerikanske adventistpas-torer møter i andre deler av hovedstaden. Til 25. april er 1400 døpt etter disse virksomhetene. Personlig arbeid fortsetter med 500 interesserte.

Hvem ivaretar (fra side 11)

at de eldre i dag utgjør 20% av de stemmeberettigede, og at de stadig blir flere. I fremtiden bør de eldre delta langt mer aktivt i den politiske beslutningsprosess. Det er ikke sikkert at så mange andre vil ivareta deres interesser."

Signe Marie Ryssdal,
fylkesmann.

Fra "Aldersnytt" nr. 1.1990.

Utgitt av Statens Eldreråd.

Evangelisk senter i hjertet av London.

For første gang har verdensbyen London nå fått et evangelisk senter som eies av adventistene. Det ligger midt i hjertet av den enorme byen. Fra det kjente Marble Arch som de fleste turister kjenner som "Speaker's Corner" (talernes hjørne), er avstanden et kort stykke opp Edgware Road, og inn i Crawford Place.

Senteret er en tidligere jødisk synagoge. Bygningen er forholdsvis ny, men det har stått en synagoge her i 200 år. Det tidligere senter New Gallery, var bare leid, eller "bygset". Nå har adventistene kjøpt dette nye stedet til odel og eie. Senteret vil være i bruk hver dag i uken, og på sabbaten vil i alle fall fire språkgrupper ha gudstjeneste samtidig, på engelsk, fransk, spansk og fillipinsk.

Divisjonsformannen, Jan Paulsen, talte ved innvielsen, og hans kone, Kari, klippet båndet som en del av seremonien.

Trosfeller i Israel.

Adventistenes arbeid i Israel vokser langsomt, men blant immigrantere som nå kommer til landet fra det tidligere Sovjet, fra Øst-Europa og Syd-Amerika finnes det flere jødiske adventister. I oktober 1991 ble åtte personer døpt og opptatt i våre menigheter i Palestina, og blant dem var det to av jødisk herkomst. Blant de over fire millioner innbyggere i landet har vi nå ca. 100 trosfeller.

De har ventet lenge nok!

Den store sportsarena i Nizhni-Novgorod i Russland, også kjent som Gorki, har sitteplass til 7000 mennesker. Men da adventistevangelisten John Carter holdt en serie møter her, fylte han den to ganger hver kveld. På åpningskvelden presset folke-massen slik på at de bokstavelig talt brøt istykker inngangsdørene. Da politiet satte opp en barrikade og anmodet folk om å vente til neste kveld, ropte en eldre herremann: "Vi har ventet i 70 år allerede. Synes du ikke det er lenge nok?"

På møtene er det delt ut 20 000 bibler, og flere kommer. 5800 personer har stått frem og undertegnet et kort som sier at de planer på å bli døpt. I sannhet, "høsten er stor".

Adventkirken i Italia mottar 40 millioner kroner.

Myndighetene i Italia krever at alle skattebetalere i landet skal avgi 0,8% av sin inntekt til sosialt eller veldedig arbeid. På selvangivelsen kan de velge en av fire organisasjoner som skal motta og bruke disse pengene. De fire er: Staten, Den katolske kirke, Syvendedags-adventistene og Guds Menighet (Assemblies of God").

Det er bare 5000 adventister i Italia, men på selvangivelsen for 1990 valgte 250.000 skattebetalere at deres 0,8% skulle gå til adventistene! Deres valg betyr at i 1993 vil vårt samfunn motta et beløp

som i norske kroner beløper seg til nesten 40 millioner kroner! Disse midlene har kirken bestemt skal gå til sosial virksomhet i Italia, som for eksempel eldreomsorg, ungdomsvirksomhet og bekjempelse av stoffmisbruk. Også utviklingsprogrammer i den tredje verden vil nyte godt av disse pengene.

60-sekunders annonser overvelder radiostasjon.

I Australia gjør man et interessant eksperiment med såkalte "spot"annonser for brevkolen over radio. Disse annonsene består av 60-sekunders reklameinnlegg i radioprogrammene. De opplyser om helsekurs, arkeologikurs og kurs som bekrefter Bibelens pålitelighet. Sammen med hvert helsekurs tilbys et eksemplar av det australske sunnhetsbladet. Den korte annonseringen oppgir at det er Syvendedags-adventistene som står bak. Svarene fra lytterne direkte til radiostasjonen ble så mange at de måtte installere tre nye telefoner for å mestre alle innmeldingene!

Poppsanger ga en halv million til adventist-hospital.

Den berømte poplærsangeren Jonny Cash var nylig pasient på adventistenes hospital Loma Linda i California. I et selskap for syke barn ga han og hans kone en

minikonsert, og han ble grepet av det han så der. Det ledet ham til å holde en offentlig konsert med sin musikkgruppe "Highwaymen" til inntekt for en ny barneavdeling sykehuset planlegger å bygge. Til konserten ble det utsolgt hus, 4500 mennesker kjøpte billetter. Overskuddet ble i norske penger godt over en halv million kroner. Dette gjør det mulig å fullføre det nye barnehospitalet. Det blir på fem etasjer med plass til 250 pasienter, og skal stå ferdig i 1993.

Resultat-rettet radioforkynnelse.

Vår russiske radioforkynnelse "Håpets Stemme" har bare virket i kort tid, med utsendelse to ganger i uken. Men allerede i april har over 10 000 meldt seg til bibelbrevskolekursene som avrettes over radio. Hver dag mottar radioen 500 brev. "Mediasenteret" holder til i et rom på ca. fem ganger syv meter!

Vitenskapsmenn oppdager rikdommer ved Pitcairn.

"Øya med litt brødfukt og tre millioner tonn mineraler." Slik beskriver London Times de nye undersjøiske funn i farvannet rundt adventistøya Pitcairn i Stillehavet.

Britiske vitenskapsmenn kartlegger nå sjøbunnen i godt 300 km omkrets rundt øya, som er øyas suverene økonomiske område. Seks vulkaner sørøst for Pitcairn er dekket av manganese og jern,

og inni tror de det finnes veldige masser med kobber og sink, kanskje også gull og sølv. "Hvordan øyboerne vil bruke sin nye rikdom kan man bare forestille seg" konkluderer avisen. "De er strenge syvendedags-adventister som avstår fra verdslige fornøyelser som dans og drikk, og leser ikke noe annet enn Bibelen!"

Åpenbaringen 14, 6.7. oppfylles nå!

Adventistenes fem store radiosentre i Afrika, Asia, Europa, Latin-Amerika og det tidligere Sovjetunionen, sender nå adventbudskapet på 40 forskjellige språk. Fordi jordens tettest befolkede områder kan nåes av utsendelsene herfra, regner man med at ca. 80 prosent av jordens befolkning har mulighet for å høre denne forkynnelsen. Disse fakta leder uvilkårlig tanken til Åp. 14, 6.7., om engelen som flyr "under det høyeste av himmelen" med evangeliet til "alle nasjoner og stammer, tungemål og folk".

Skriving som vekker ekstra interesse.

Som våre lesere sikkert har merket, lager vi en trykkfeil her og der i bladet vårt. Felles skjebne er imidlertid en trøst, og vi kan ikke la være å legge merke til at vi er ikke alene om å begå slike tabber. I bladet "For Fattig og Rik" sto det i en annonse forleden: "Landssekretær Sigmund Danielsen ved Bibelskolen i Oslo, taler mens

Sir ISAAC NEWTON oppdaget tyngdeloven, forbedret teleskopet, oppdaget årsakene til flo og fjære, fant kometbaner, studerte matematikk og teologi og gjorde mange andre store bragder, men med all sin kunnskap og berømmelse var han likevel en meget ydmyk og likefram mann. Like før sin død sa han:

"Jeg synes jeg bare har vært som en gutt som leker på stranden, og som nå og da finner en småstein som er glattere enn andre småsteiner, eller et skjell som er vakrere enn alminnelige skjell, mens det store hav av sannhet ligger uoppgadet foran meg."

Skriving som (fra side 14)

TellefHodneborgsynger. "Det ble nok et festlig møte, skriver en leser. Og Bergens Tidende oppga følgende navn på Norges mest kjente sykehus: "Risk-hospitalet". (Vårt Land, 13/2 92.)

Også i adventistenes trykksaker oppdager vi av og til interessante sammensetninger. På forsiden av en traktat opplyste Norsk Bokforlag at forfatteren hadde stor makt i følgende tekst: "Satan bindes i 1000 år av Alf Lohne". Og på Betel menighets kunngjøring for ungdomsuken i mars 92 ble møteemnet beskrevet slik: "Laodikea-soldatens triumfmarsj. Etterpå blir det hyggelig samvær og noe å spise". Etter en slik begivenhet smakte sikkert maten godt!

AKTIV PENSJONSTID

Organ for

SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Alf Lohne

Olav Kyrresgt. 13, 0273 Oslo 2

Tlf.(02) 44 65 02

Layout og produksjon: Alfred C. Berger

###

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

Formann: Pastor Johan Elisenberg

Nordåssløyfa 29 A, 1251 Oslo 12

Tlf.(02) 61 73 19

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger

Bergerhøgda, 1464 Fagerstrand

Tlf.(09) 93 91 80

Kasserer: Pastor Paul Frivold

Fjordgløttveien 15, 3506 Røyse

Tlf.(067) 37 4 89

###

Støtte til foreningens arbeid
eller gaver til bladet
sendes til kassereren over
postgirokonto nr. 0824 0760852
eller over
bankgirokonto nr. 6142.05.36452

Yndige blomst, du som fryder mitt øye,
du står der så ren og usigelig skjønn,
vender ditt duggvåte blikk mot det høye,
og stille du sender til himlen din bønn.

Kronen du åpner, og solen deg kysser
så moderlig ømt gjennom livsdagen lang.
Yamykt du bøyes for regnet som drysser,
for vinden som vuggende nynner sin sang.

Du står der og nikker, når solvinden stryker
deg varsomt og ømt over hode og kinn,
Spredt din vellukt, oppfrisker og myker
så mange forstemte og sorgfulle sinn.

Du står der og vitner om Gud som deg skapte,
om Faderens omsorg for næring og liv.
Lær meg, du lille, at alt hva vi tapte
skal fremstå på Skaperens mektige - bliv!

Lær meg, du lille, mot lyset å skue
og lydig meg bøye for Skaperens ord.
Lær du meg mer av Guds kjærlighets lue,
om varmen og lyset for alle på jord.

Ditt liv er snart endt, og nå må du hvile
jeg ser deg så trefft nå i høstdagens held.
Lær meg, du lille, mot alle å smille
og fredfuldt bortvandre i livsdagens kveld.

Farvel lille blomst, jeg din ynde vil minnes
takk for din renhet, din skjønnhet og prakt.
Men når vårsol deg kysser på nytt skal du finnes
og fremstå til liv, om i grav du blir lagt.

Konrad Holm, som denne gang gleder oss med sin lyriske åre, vil være godt kjent blant den eldre generasjon. Opprinnelig kom han fra Hammerfest, hvor han i mange år tjente som menighetens leder. Senere flyttet han til Tromsø og så til Lillehammer. Få lekfolk har hatt større innflytelse enn han; i menigheten, i ansvarlige styrer og som lekpredikant. Utrettelig virket han for den sannhet han elsket.

Av Konrad Holm